

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการรับรู้สีกและความเครียดของผู้ติดสุราที่กลับมาเสพซ้ำ โรงพยาบาลสวนสราญรมย์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 90 คน โดยนำเสนอผลการศึกษารูปแบบตารางประกอบคำบรรยายแบ่งออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลของผู้ติดสุราที่กลับมาเสพซ้ำ

ส่วนที่ 2 รูปแบบการรับรู้สีกของผู้ติดสุราที่กลับมาเสพซ้ำ

ส่วนที่ 3 ความเครียดของผู้ติดสุราที่กลับมาเสพซ้ำ

ส่วนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการรับรู้สีกและความเครียด

ส่วนที่ 1 ข้อมูลของผู้ติดสุราที่กลับมาเสพซ้ำ

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลทั่วไป (N = 90)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (ร้อยละ)
เพศ	
ชาย	85 (94.40)
หญิง	5 (5.60)
อายุ ($\bar{x} = 39.09 \pm 8.32$ ปี)	
21-30 ปี	17 (18.90)
31-40 ปี	30 (33.30)
41-50 ปี	34 (37.80)
51-58 ปี	9 (10.00)

ตาราง 1 แสดงข้อมูลทั่วไป (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (ร้อยละ)
สถานภาพ	
โสด	21 (23.30)
สมรส	43 (47.80)
หย่า	8 (8.90)
หม้าย	18 (20.00)
การศึกษา	
ประถมศึกษา	47 (52.20)
มัธยมศึกษา	32 (35.60)
อนุปริญญา	9 (10.00)
ปริญญาตรี	2 (2.20)
อาชีพ	
รับราชการ	4 (4.40)
ทำสวน-ทำไร่	54 (60.00)
ค้าขาย	3 (3.30)
รับจ้างทั่วไป	22 (24.50)
งานบ้าน	5 (5.60)
ว่างงาน	2 (2.20)
รายได้ของครอบครัว	
น้อยกว่า 5,000 บาท	14 (15.60)
5,000 – 10,000 บาท	39 (43.30)
มากกว่า 10,000 บาท	37 (37.80)
อายุที่เริ่มดื่มสุรา ($\bar{x} = 21.54 \pm 7.67$ ปี)	
10-15 ปี	20 (24.40)
16-20 ปี	34 (37.80)
21-25 ปี	15 (16.70)
26-30 ปี	8 (8.90)
31-43 ปี	13 (14.40)

ตาราง 1 แสดงข้อมูลทั่วไป (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (ร้อยละ)
ความถี่ในการดื่มสุรา	
ทุกวัน	65 (72.30)
วันเว้นวัน	14 (15.60)
ทุกสัปดาห์	7 (7.80)
ทุกเดือน	4 (4.40)
เหตุผลในการดื่มสุรา	
อยากลอง	4 (4.40)
กึ่งคนอง	4 (4.40)
เข้าสังคม	24 (26.70)
คลายความตึงเครียด	51 (56.70)
อื่น ๆ เช่น ว่างาน เเหง	7 (7.80)
จำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษแบบผู้ป่วยใน ($\bar{x} = 2.52 \pm 1.89$ คะแนน)	
ครั้งที่ 2	72 (80.00)
ครั้งที่ 3	10 (11.10)
ครั้งที่ 4	4 (4.40)
ครั้งที่ 5	1 (1.10)
มากกว่าครั้งที่ 5	3 (3.30)

จากตาราง 1 พบว่า ผู้ติดสุราที่กลับมาเสพซ้ำส่วนใหญ่เป็นเพศชายอยู่ในวัยผู้ใหญ่ตอนต้น สมรสแล้ว การศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา อาชีพทำสวน – ทำไร่ รายได้ของครอบครัว 5,000 – 10,000 บาท อายุที่เริ่มดื่มสุราระหว่าง 16-20 ปี ดื่มสุราทุกวัน โดยให้เหตุผลในการดื่มสุราเพื่อคลายความตึงเครียด และเข้ารับการรักษานี้เป็นครั้งที่ 2

ส่วนที่ 2 รูปแบบการรับรู้ความรู้สึกของผู้ติดสุราที่กลับมาเสพซ้ำ

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการทดสอบการกระจายข้อมูลของความชอบทางการรับรู้ความรู้สึก

ความชอบทางการรับรู้ความรู้สึก	$\bar{x} \pm SD$	<i>P</i>
การมองเห็น	19.59±5.99	.40
การได้ยิน	18.97±6.73	.12
การรับกลิ่น	18.84±7.31	.17
การรับรส	18.41±6.54	.12
กายสัมผัส	19.07±5.06	.16
การเคลื่อนไหว	17.73±6.43	.31

จากตาราง 2 พบว่า ผู้ติดสุราที่กลับมาเสพซ้ำมีคะแนนเฉลี่ยของความชอบทางการรับรู้ความรู้สึกด้านการมองเห็นมากที่สุด รองลงมาคือ กายสัมผัส การได้ยิน การรับกลิ่น การรับรส และการเคลื่อนไหว ตามลำดับ จากการศึกษากการแจกแจงของข้อมูลโดยใช้สถิติ Nonparameters One-sample Kolmogorov-smirnov Test พบว่าทั้ง 6 ด้านมีการแจกแจงแบบปกติที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยมีค่า $P = .40, .12, .17, .12, .16, .31$ ตามลำดับ

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการทดสอบการกระจายข้อมูลของระดับการรับรู้ความรู้สึก

ระดับการรับรู้ความรู้สึก	$\bar{x} \pm SD$	<i>P</i>
การมองเห็น	18.53±4.67	.40
การได้ยิน	16.29±5.20	.12
การรับกลิ่น	16.02±5.50	.17
การรับรส	17.60±4.14	.12
กายสัมผัส	19.00±4.92	.16
การเคลื่อนไหว	19.18±3.11	.31

จากตาราง 3 พบว่า ผู้ติดสุราที่กลับมาเสพซ้ำมีคะแนนเฉลี่ยของระดับการรับรู้สึกด้านการเคลื่อนไหวมากที่สุด รองลงมาคือ ภายสัมผัส การมองเห็น การรับรส การได้ยิน และการรับกลิ่น ตามลำดับ จากการศึกษาการแจกแจงของข้อมูลโดยใช้สถิติ Nonparameters One-sample Kolmogorov-smirnov Test พบว่าทั้ง 6 ด้านมีการแจกแจงแบบปกติที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยมีค่า $P = .09, .06, .23, .37, .51, .11$ ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ความเครียดของผู้ติดสุราที่กลับมาเสพซ้ำ

ตาราง 4 แสดงความถี่ และร้อยละของความเครียดด้านความรู้สึกเชิงลบ

รายละเอียด	จำนวน (ร้อยละ)
ความเครียดด้านความรู้สึกเชิงลบ ($\bar{x} = 12.37 \pm 6.71$ คะแนน, $P = .35$)	
2-10 คะแนน	39 (43.30)
11-20 คะแนน	42 (46.70)
21-30 คะแนน	9 (10.00)

จากตาราง 4 พบว่า ผู้ติดสุราที่กลับมาเสพซ้ำมีคะแนนเฉลี่ยของความเครียดด้านความรู้สึกเชิงลบเท่ากับ 12.37 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.71 โดยช่วง 11-20 คะแนน พบมากที่สุดร้อยละ 46.70 (N=42) จากการศึกษาการแจกแจงของข้อมูลโดยใช้สถิติ Nonparameters One-sample Kolmogorov-smirnov Test พบว่าความเครียดด้านความรู้สึกเชิงลบมีการแจกแจงแบบปกติที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยมีค่า $P = .35$

ตาราง 5 แสดงความถี่ และร้อยละของความเครียดด้านความรู้สึกเชิงบวก

รายละเอียด	จำนวน (ร้อยละ)
ความเครียดด้านความรู้สึกเชิงบวก ($\bar{x} = 20.58 \pm 7.74$ คะแนน, $P = .50$)	
3-10 คะแนน	10 (11.10)
11-20 คะแนน	37 (41.10)
21-30 คะแนน	35 (38.90)
31-36 คะแนน	8 (8.90)

จากตาราง 5 พบว่า ผู้ติดสุราที่กลับมาเสพซ้ำมีคะแนนเฉลี่ยของความเครียดด้านความรู้สึกเชิงบวกเท่ากับ 20.58 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.74 โดยช่วง 11-20 คะแนน พบมากที่สุดร้อยละ 41.10 (N=37) จากการศึกษารายการแจกแจงของข้อมูลโดยใช้สถิติ Nonparameters One-sample Kolmogorov-smirnov Test พบว่าความเครียดด้านความรู้สึกเชิงบวกมีการแจกแจงแบบปกติที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยมีค่า $P = .50$

ตาราง 6 แสดงความถี่ และร้อยละของความเครียดภาพรวม

รายละเอียด	จำนวน (ร้อยละ)
ความเครียดภาพรวม	
สุขภาพจิตปกติ	21 (23.30)
ความเครียดเล็กน้อย	66 (73.30)
ความเครียดมาก	3 (3.30)

จากตาราง 6 พบว่า ผู้ติดสุราที่กลับมาเสพซ้ำส่วนใหญ่มีความเครียดภาพรวมเครียดเล็กน้อยถึงร้อยละ 73.30 (N=66) รองลงมาคือสุขภาพจิตปกติร้อยละ 23.30 (N=21) และมีความเครียดมากร้อยละ 3.30 (N=3) ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการรับความรู้สึกและความเครียด

จากการทดสอบหาความเป็นอิสระของรูปแบบการรับความรู้สึก ซึ่งเป็นตัวแปรอิสระก่อนเข้าสมการถดถอยเชิงพหุ พบว่า ความชอบทางการรับความรู้สึกทั้ง 6 ด้าน มีความสัมพันธ์ระหว่าง .22-.63 (ตามตาราง 13 ภาคผนวก ค) และระดับการรับความรู้สึกทั้ง 6 ด้าน มีความสัมพันธ์ระหว่าง .13-.66 (ตามตาราง 14 ภาคผนวก ค) ถือว่าผ่านเงื่อนไขเบื้องต้นเข้าสมการถดถอยเชิงพหุที่ตัวแปรอิสระทุกตัวต้องเป็นอิสระกัน (83)

ตาราง 7 แสดงค่าคงที่ (a) สัมประสิทธิ์ความถดถอย (B) สัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐาน (Beta) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปร (r) แบบไม่มีการควบคุมผลกระทบของตัวแปรอื่นที่เกี่ยวข้อง (zero-order correlations) และแบบควบคุมผลกระทบของตัวแปรอื่นที่เกี่ยวข้อง (partial correlations) ระหว่างความชอบทางการรับรู้รู้สึกและความเครียดด้านความรู้สึกลง

ตัวทำนายที่นำเข้าสู่สมการ	B	Beta	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	
			zero-order	partial
การมองเห็น	-.485	-.433	-.219	-.264
การไต่ยีน	-.092	-.093	-.130	-.057
การรับกลิ่น	.294	.321	.110	.242
การรับรส	.264	.258	.022	.192
กายสัมผัส	.004	.003	-.042	.002
การเคลื่อนไหว	-.147	-.141	-.180	-.117
ค่าคงที่ (a) = 15.750	F = 2.899 *			
R = .416	R ² = .173			

* $p < .05$

จากตาราง 7 สามารถวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ 4 ประการดังนี้

1.) เมื่อนำความชอบทางการรับรู้รู้สึกทั้ง 6 ด้าน เข้าสู่สมการถดถอยเพื่อหาความสัมพันธ์ที่มีต่อความเครียดด้านความรู้สึกลง พบว่า ความชอบทางการรับรู้รู้สึกทั้ง 6 ด้าน มีอิทธิพลต่อความเครียดด้านความรู้สึกลงที่ทำการศึกษาวิจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 2.899, p < .05$) และเมื่อนำความชอบทางการรับรู้รู้สึกทั้ง 6 ด้าน เข้าสู่สมการถดถอยจะสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงความเครียดด้านความรู้สึกลงได้ร้อยละ 17.3

2.) เมื่อนำค่าคงที่ (a) และสัมประสิทธิ์ความถดถอย (B) ของความชอบทางการรับรู้รู้สึกเข้าสู่สมการถดถอยเชิงพหุ ทำให้สมการถดถอยที่ได้จากการศึกษาวิจัยเป็นดังนี้
ความเครียดด้านความรู้สึกลง = 15.75 - .485 (ความชอบทางการรับรู้รู้สึกด้านการมองเห็น) - .092 (ความชอบทางการรับรู้รู้สึกด้านการไต่ยีน) + .294 (ความชอบทางการรับรู้รู้สึกด้านการรับกลิ่น) + .264 (ความชอบทางการรับรู้รู้สึกด้านการรับรส) + .004 (ความชอบทางการรับรู้รู้สึกด้านกายสัมผัส) - .147 (ความชอบทางการรับรู้รู้สึกด้านการเคลื่อนไหว)

3.) จากค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐาน (Beta) ทำให้เรียงลำดับอิทธิพลของความชอบทางการรับรู้สื่อที่มีต่อความเครียดด้านความรู้สึกลงได้ดังนี้ ด้านการมองเห็นมีอิทธิพลต่อความเครียดด้านความรู้สึกลงมากที่สุด (Beta เท่ากับ -.433) รองลงมาคือ ด้านการรับกลิ่น การรับรส การเคลื่อนไหว การได้ยิน และด้านกายสัมผัส ตามลำดับ (Beta เท่ากับ .321, .258, -.141, -.093 และ .003)

4.) จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ทำให้เรียงความสัมพันธ์ตามค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรแบบไม่มีการควบคุมผลกระทบของตัวแปรอื่นที่เกี่ยวข้อง จากมากไปหาน้อยได้แก่ ด้านการมองเห็น การเคลื่อนไหว การได้ยิน การรับกลิ่น การรับรส และด้านกายสัมผัส ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาตามค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปร แบบควบคุมผลกระทบของตัวแปรอื่นที่เกี่ยวข้อง มีการเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยแตกต่างจากแบบไม่มีการควบคุมผลกระทบของตัวแปรอื่นที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การมองเห็น การรับกลิ่น การรับรส การเคลื่อนไหว การได้ยิน และกายสัมผัส ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าความชอบทางการรับรู้สื่อด้านการมองเห็นมีความสัมพันธ์กับความเครียดด้านความรู้สึกลงมากที่สุด

ตาราง 8 แสดงค่าคงที่ (a) สัมประสิทธิ์ความถดถอย (B) สัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐาน (Beta) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปร (r) แบบไม่มีการควบคุมผลกระทบของตัวแปรอื่นที่เกี่ยวข้อง (zero-order correlations) และแบบควบคุมผลกระทบของตัวแปรอื่นที่เกี่ยวข้อง (partial correlations) ระหว่างความชอบทางการรับรู้สื่อและความเครียดด้านความรู้สึกลงเชิงบวก

ตัวทำนายที่นำเข้าสู่สมการ	B	Beta	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	
			zero-order	partial
การมองเห็น	.661	.511	.465	.341
การได้ยิน	-.025	-.022	.351	-.015
การรับกลิ่น	-.374	-.353	.157	-.295
การรับรส	.451	.381	.424	.310
กายสัมผัส	.324	.212	.260	.210
การเคลื่อนไหว	-.369	-.306	.145	-.277
ค่าคงที่ (a) = 7.224	F = 7.328 **			
R = .588	R ² = .346			

** $p < .01$

จากตาราง 8 สามารถวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ 4 ประการดังนี้

1.) เมื่อนำความชอบทางการรับรู้รู้สึกทั้ง 6 ด้าน เข้าสมการถดถอยเพื่อหาความสัมพันธ์ที่มีต่อความเครียดด้านความรู้สึกลงเชิงบวก พบว่า ความชอบทางการรับรู้รู้สึกทั้ง 6 ด้าน มีอิทธิพลต่อความเครียดด้านความรู้สึกลงเชิงบวกที่ทำการศึกษาวิจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 7.328, p < .01$) และเมื่อนำความชอบทางการรับรู้รู้สึกทั้ง 6 ด้าน เข้าสมการถดถอยจะสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงความเครียดด้านความรู้สึกลงเชิงบวกได้ร้อยละ 34.6 การ

2.) เมื่อนำค่าคงที่ (a) และสัมประสิทธิ์ความถดถอย (B) ของความชอบทางการรับรู้รู้สึกเข้าสมการถดถอยเชิงพหุ ทำให้สมการถดถอยที่ได้จากการศึกษาวิจัยเป็นดังนี้ ความเครียดด้านความรู้สึกลงเชิงบวก = $7.224 + .661$ (ความชอบทางการรับรู้รู้สึกด้านการมองเห็น) - $.025$ (ความชอบทางการรับรู้รู้สึกด้านการได้ยิน) - $.374$ (ความชอบทางการรับรู้รู้สึกด้านการรับกลิ่น) + $.451$ (ความชอบทางการรับรู้รู้สึกด้านการรับรส) + $.324$ (ความชอบทางการรับรู้รู้สึกด้านกายสัมผัส) - $.369$ (ความชอบทางการรับรู้รู้สึกด้านการเคลื่อนไหว)

3.) จากค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐาน (Beta) ทำให้เรียงลำดับอิทธิพลของความชอบทางการรับรู้รู้สึกที่มีต่อความเครียดด้านความรู้สึกลงเชิงบวกได้ดังนี้ ด้านการมองเห็นมีอิทธิพลต่อความเครียดด้านความรู้สึกลงเชิงบวกมากที่สุด (Beta เท่ากับ $.511$) รองลงมาคือ ด้านการรับรส การรับกลิ่น การเคลื่อนไหว กายสัมผัส และด้านการได้ยิน ตามลำดับ (Beta เท่ากับ $.381, -.353, -.306, .212$ และ $-.022$)

4.) จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ทำให้เรียงความสัมพันธ์ตามค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรแบบไม่มีการควบคุมผลกระทบของตัวแปรอื่นที่เกี่ยวข้อง จากมากไปหาน้อยได้แก่ ด้านการมองเห็น การรับรส การได้ยิน กายสัมผัส การรับกลิ่น และด้านการเคลื่อนไหว ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาตามค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปร แบบควบคุมผลกระทบของตัวแปรอื่นที่เกี่ยวข้อง มีการเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยแตกต่างจากแบบไม่มีการควบคุมผลกระทบของตัวแปรอื่นที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ด้านการมองเห็น การรับรส การรับกลิ่น การเคลื่อนไหว กายสัมผัส และด้านการได้ยิน ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าความชอบทางการรับรู้รู้สึกด้านการมองเห็นมีความสัมพันธ์กับความเครียดด้านความรู้สึกลงเชิงบวกมากที่สุด

ตาราง 9 แสดงค่าคงที่ (a) สัมประสิทธิ์ความถดถอย (B) สัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐาน (Beta) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปร (r) ทั้งแบบไม่มีการควบคุมผลกระทบของตัวแปรอื่นที่เกี่ยวข้อง (zero-order correlations) และแบบควบคุมผลกระทบของตัวแปรอื่นที่เกี่ยวข้อง (partial correlations) ระหว่างระดับการรับรู้ศึกและความเครียดด้านความรู้สึกเชิงลบ

ตัวทำนายที่นำเข้าสู่สมการ	B	Beta	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	
			zero-order	partial
การมองเห็น	.366	.254	.204	.202
การไต่ยีน	.177	.137	.121	.116
การรับกลิ่น	-.425	-.349	-.057	-.245
การรับรส	.221	.136	.117	.100
กายสัมผัส	.082	.060	.104	.056
การเคลื่อนไหว	-.085	-.039	-.007	-.035
ค่าคงที่ (a) = 5.771	F = 3.210 *			
R = .333	R ² = .111			

* $P < .05$

จากตาราง 9 สามารถวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ 4 ประการดังนี้

1.) เมื่อนำระดับการรับรู้ศึกทั้ง 6 ด้าน เข้าสู่สมการถดถอยเพื่อหาความสัมพันธ์ที่มีความเครียดด้านความรู้สึกเชิงลบ พบว่า ระดับการรับรู้ศึกทั้ง 6 ด้าน มีอิทธิพลต่อความเครียดด้านความรู้สึกเชิงลบที่ทำการศึกษาวิจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 3.210, p < .05$) และเมื่อนำระดับการรับรู้ศึกทั้ง 6 ด้าน เข้าสู่สมการถดถอยจะสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงความเครียดด้านความรู้สึกเชิงลบได้ร้อยละ 11.1

2.) เมื่อนำค่าคงที่ (a) และสัมประสิทธิ์ความถดถอย (B) ของระดับการรับรู้ศึกเข้าสู่สมการถดถอยเชิงพหุ ทำให้สมการถดถอยที่ได้จากการศึกษาวิจัยเป็นดังนี้ ความเครียดด้านความรู้สึกเชิงลบ = $5.711 + .366$ (ระดับการรับรู้ศึกด้านการมองเห็น) + $.177$ (ระดับการรับรู้ศึกด้านการไต่ยีน) - $.425$ (ระดับการรับรู้ศึกด้านการรับกลิ่น) + $.221$ (ระดับการรับรู้ศึกด้านการรับรส) + $.082$ (ระดับการรับรู้ศึกด้านกายสัมผัส) - $.085$ (ระดับการรับรู้ศึกด้านการเคลื่อนไหว)

3.) จากค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐาน (Beta) ทำให้เรียงลำดับอิทธิพลของระดับการรับรู้ความรู้สึกที่มีต่อความเครียดด้านความรู้สึกลงได้ดังนี้ ระดับการรับรู้ความรู้สึกด้านการรับกลิ่นมีอิทธิพลต่อความเครียดด้านความรู้สึกลงมากที่สุด (Beta เท่ากับ $-.349$) รองลงมาคือด้านการมองเห็น การได้ยิน การรับรส กายสัมผัส และด้านการเคลื่อนไหว (Beta เท่ากับ $.254, .137, .136, .060$ และ $-.039$)

4.) จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ทำให้เรียงความสัมพันธ์ตามค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรแบบไม่มีการควบคุมผลกระทบของตัวแปรอื่นที่เกี่ยวข้อง จากมากไปหาน้อยได้แก่ ด้านการมองเห็น การได้ยิน การรับรส กายสัมผัส การรับกลิ่น และด้านการเคลื่อนไหว ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาตามค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปร แบบควบคุมผลกระทบของตัวแปรอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยแตกต่างจากแบบไม่มีการควบคุมผลกระทบของตัวแปรอื่นที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ด้านการรับกลิ่น การมองเห็น การได้ยิน การรับรส กายสัมผัส การเคลื่อนไหว ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าระดับการรับรู้ความรู้สึกด้านการรับกลิ่นมีความสัมพันธ์กับความเครียดด้านความรู้สึกลงมากที่สุด

ตาราง 10 แสดงค่าคงที่ (a) สัมประสิทธิ์ความถดถอย (B) สัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐาน (Beta) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปร (r) แบบไม่มีการควบคุมผลกระทบของตัวแปรอื่นที่เกี่ยวข้อง (zero-order correlations) และแบบควบคุมผลกระทบของตัวแปรอื่นที่เกี่ยวข้อง (partial correlations) ระหว่างระดับการรับรู้ความรู้สึกและความเครียดด้านความรู้สึกลง

ตัวทำนายที่นำเข้ามา	B	Beta	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	
			zero-order	partial
การมองเห็น	-.393	-.280	-.481	.127
การได้ยิน	-.116	-.078	-.333	-.076
การรับกลิ่น	-.485	-.292	-.491	-.263
การรับรส	.069	.037	-.366	.031
กายสัมผัส	-.014	-.009	-.158	-.010
การเคลื่อนไหว	-.284	-.114	-.325	-.117
ค่าคงที่ (a) = 42.264	F = 6.778 **			
R = .573	R ² = .329			

** $p < .01$

จากตาราง 10 สามารถวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ 4 ประการดังนี้

1.) เมื่อนำระดับการรับรู้สีกทั้ง 6 ด้าน เข้าสมการถดถอยเพื่อหาความสัมพันธ์ที่มีต่อความเครียดด้านความรู้สีกเชิงบวก พบว่า ระดับการรับรู้สีกทั้ง 6 ด้าน มีอิทธิพลต่อความเครียดด้านความรู้สีกเชิงบวกที่ทำการศึกษาวิจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 6.778$, $p < .01$) และเมื่อนำระดับการรับรู้สีกทั้ง 6 ด้าน เข้าสมการถดถอยจะสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงความเครียดด้านความรู้สีกเชิงบวกได้ร้อยละ 32.9

2.) เมื่อนำค่าคงที่ (a) และสัมประสิทธิ์ความถดถอย (B) ของระดับการรับรู้สีกเข้าสมการถดถอยเชิงพหุ ทำให้สมการถดถอยที่ได้จากการศึกษาวิจัยเป็นดังนี้ ความเครียดด้านความรู้สีกเชิงบวก = $42.264 - .393$ (ระดับการรับรู้สีกด้านการมองเห็น) - $.116$ (ระดับการรับรู้สีกด้านการไต่ยืน) - $.485$ (ระดับการรับรู้สีกด้านการรับกลิ่น) + $.069$ (ระดับการรับรู้สีกด้านการรับรส) - $.014$ (ระดับการรับรู้สีกด้านกายสัมผัส) - $.284$ (ระดับการรับรู้สีกด้านการเคลื่อนไหว)

3.) จากค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐาน (Beta) ทำให้เรียงลำดับอิทธิพลของระดับการรับรู้สีกที่มีต่อความเครียดด้านความรู้สีกเชิงบวกได้ดังนี้ ระดับการรับรู้สีกด้านการรับกลิ่นมีอิทธิพลต่อความเครียดด้านความรู้สีกเชิงบวกมากที่สุด (Beta เท่ากับ $-.292$) รองลงมาคือ ด้านการมองเห็น การเคลื่อนไหว การไต่ยืน การรับรส และด้านกายสัมผัส (Beta เท่ากับ $-.280$, $-.114$, $-.078$, $.037$ และ $-.009$)

4.) จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ทำให้เรียงความสัมพันธ์ตามค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรแบบไม่มีการควบคุมผลกระทบของตัวแปรอื่นที่เกี่ยวข้อง จากมากไปหาน้อยได้แก่ ด้านการรับกลิ่น การมองเห็น การรับรส การไต่ยืน การเคลื่อนไหว และด้านกายสัมผัส ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาตามค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปร แบบควบคุมผลกระทบของตัวแปรอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยแตกต่างจากแบบไม่มีการควบคุมผลกระทบของตัวแปรอื่นที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ด้านการรับกลิ่น การมองเห็น การเคลื่อนไหว การไต่ยืน การรับรส และด้านกายสัมผัส ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าระดับการรับรู้สีกด้านการรับกลิ่นมีความสัมพันธ์กับความเครียดด้านความรู้สีกเชิงบวกมากที่สุด